

سازمان ملل متحد

قطعه نامه 2250 شورای امنیت سازمان ملل متحد.

تصویب شده توسط شورای امنیت در نشست 7573 آن، در نهم دسامبر 2015

شورای امنیت

با یاد آوری قطعنامه های 1325 (2000)، 1820 (2008)، 1889 (2009)، 1960 (2010)، 2106 (2013)، 2122 (2013) و 2242 (2015) در مورد زنان، صلح و امنیت و تمام اظهارات مربوط به رئیس آن، قطعنامه های مبارزه با تروریسم 2178 (2014) و 2195 (2014) و بیانیه رئیس آن S / PRST / 2015/11 و بیانیه های در مورد صلح سازی پس از جنگ S / PRST / 2012/29 و S / PRST / 2015/2.

با یاد آوری قطعنامه های 1265 (1999) و 1894 (2009) در خصوص حفاظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه،

در نظر گرفتن اهداف و اصول منشور ملل متحد و مسئولیت اصلی شورای امنیت تحت منشور حفظ صلح و امنیت بین المللی،

با توجه به این که اصطلاح "جوانان" در چارچوب این قطعنامه به عنوان افراد 18-29 ساله تعریف شده است، با توجه به تغییرات تعریف اصطلاح که ممکن است در سطوح ملی و بین المللی متفاوت باشد، از جمله تعریف جوانان در قطعنامه های مجمع عمومی A / RES / 50/81 و A / RES / 56/117.

دانستن اینکه نسل امروز (جوانان) نسبت به گذشته زیاد بوده و بزرگترین قشر جهان را تشکیل میدهد و به گمان اغلب اکثریت جمعیت کشورهای آسیب دیده از درگیری مسلحانه را جوانان شکل میدهد،

ابراز نگرانی در مورد اینکه در میان غیرنظامیان جوانان بسیاری هستند که تحت تاثیر درگیری های مسلحانه قرار گرفته، در جمله پناهندگان و افراد آواره داخلی قرار دارند، و اختلال در دسترسی جوانان به آموزش و فرصت های اقتصادی تاثیر قابل توجهی بر روی صلح پایدار و مصالحه دارد.

شناختن نقش مهم و مثبت جوانان در تلاش برای حفظ و ارتقای صلح و امنیت،

تأکید بر نقش مهمی که جوانان می توانند در پیشگیری و حل و فصل اختلافات داشته باشند و به عنوان یک جنبه کلیدی از پایداری جامعه و موفقیت های حفظ صلح و ایجاد صلح نقش ایفا کنند،

درک اینکه جوانان باید به طور فعال در ایجاد صلح پایدار و کمک به عدالت و آشتی مشارکت داشته باشند و درک اینکه اگر سیاست های فراگیر وجود داشته باشد، جمعیت های بزرگ جوانان سود منحصر به فرد جمعیت شناسی را به وجود آورند که می تواند به صلح پایدار و رونق اقتصادی کمک کند،

درک اینکه رادیکالیزه شدن به خشونت و افراط گرایی خشونت آمیز، به ویژه در میان جوانان، ثبات و توسعه را تهدید می کند و اغلب می تواند از تلاش ها در زمینه ایجاد صلح جلوگیری کند و باعث فجایع ناگوار ناگوار میگردد و بر اهمیت برخورد با شرایط و عواملی که منجر به افزایش رادیکالیزه شدن به خشونت و افراط گرایی خشن در میان جوانان، که می تواند به تروریسم منجر شود تأکید میکند،

ابراز نگرانی در مورد استفاده روزافزون فناوری اطلاعات و ارتباطات جدید، بویژه اینترنت توسط تروریست ها و حامیان آنها، برای استخدام و تحریک جوانان برای انجام اقدامات تروریستی و همچنین تأمین هدف، تامین مالی، برنامه ریزی و

تهیه فعالیت های شان. و تأکید بر ضرورت ایجاد همکاری بین کشورهای عضو برای جلوگیری از بهره برداری تروریست ها از فناوری، ارتباطات نظر به قوانین حقوق بشری.

تاکید به نقش مهم جوانان که می توانند به عنوان الگوهای مثبتی در پیشگیری و مقابله با افراط گرایی خشونت آمیز که باعث رشد تروریسم و عدم امنیت منطقه ای و بین المللی می شود، تا منجر به رشد منافع اقتصادی گردد.

دانستن اینکه دبیر کل سازمان ملل بالای نهایی سازی یک طرح برای جلوگیری از افراط گرایی خشونت آمیز کار میکند که مشارکت جوانان، رهبری آنها و توانمند سازی شان به عنوان هسته استراتژیک در نظر گرفته شده است.

توجه به برنامه جهانی اقدامات برای جوانان، اصول راهنمایی در مشارکت جوانان در ایجاد صلح، مجمع جهانی جوانان، صلح و امنیت، 2015، اعلامیه امان در مورد جوانان، صلح و امنیت، اجلاس جهانی جوانان در ماه سپتامبر 2015 علیه افراط گرایی خشونت آمیز و برنامه اقدام برای جلوگیری از افراط گرایی خشونت آمیز و ترویج صلح و تأیید نقش آنها در ایجاد یک بنیاد که مشارکت فراگیر جوانان و مشارکت مثبت را ترویج می کند.

قدر دانی از فعالیت های دولت ها و سازمان های منطقوی و بین المللی برای مشارکت جوانان در ایجاد و تامین صلح،

تشویق کشورهای عضو در مورد توسعه یک رویکرد مشترک در چهارچوب خط مش سازمان ملل متحد به عنوان یک کلید برای جلوگیری از درگیری و ایجاد ثبات درازمدت و صلح پایدار. برجسته سازی و رفع انزوا های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و مذهبی عدم تحمل و افراط گرایی خشونت آمیز، که می تواند به عنوان یک راننده درگیری، منجر به تروریسم شود،

درک اینکه حفاظت از جوانان در دوران جنگ و پس از جنگ و مشارکت آنها در روند صلح می تواند به طور قابل توجهی در حفظ و ارتقاء صلح و امنیت بین المللی کمک کند. و متقاعد ساختن دولت ها که حفاظت از غیرنظامیان، از جمله جوانان، در درگیری های مسلحانه باید یک جنبه مهم هر استراتژی جامع برای حل و فصل مناقشات و ایجاد صلح باشد.

با توجه به مقررات مندرج در اساسنامه دادگاه بین المللی کیفری شهر روم،

اشتراک (سهام گیری)

1. درخواست از کشورهای عضو برای افزایش نمایندگی جامعه جوانان در تصمیم گیری در همه سطوح و نهادهای محلی، ملی، منطقه ای و بین المللی. و همچنین سازوکارهای پیشگیری و حل مناقشات، از جمله نهادها و سازوکارهای مبارزه با افراط گرایی و ترویج تروریسم و در صورت لزوم در نظر داشت و ایجاد سازوکارهای یکپارچه برای مشارکت معنادار جوانان در روند های صلح و حل اختلافات؛
2. از همه جناح های حاضر در مذاکره برای اجرای توافقنامه صلح تقاضا میگردد تا مشارکت و دیدگاه های جوانان از نظر باز نماند، از نظر انداختن شراکت و نظریات جوانان باعث متضرر ساختن صلح پایدار در تمام جوامع میگردد. بعضی بخش های مشخص آن قرار ذیل است:

- (الف) نیازهای جوانان در هنگام بازگشت و اسکان مجدد و برای توانبخشی، ادغام مجدد و بازسازی پس از جنگ؛
- (ب) اقداماتی که از ابتکارات صلح جوانان محلی و فرآیندهای بومی برای حل اختلافات پشتیبانی می کند و شامل جوانان در مکانیزم های اجرایی توافقات صلح میباشد؛
- (ج) اقدامات برای تقویت جوانان در ایجاد صلح و حل منازعات؛

3. اهمیت مأموریت های شورای امنیت را با توجه به ملاحظات مربوط به جوانان، از جمله، به صورت مناسب، از طریق مشورت با گروه های جوانان محلی و بین المللی، تأکید می کند.

حفاظت

4. از تمام طرفین درگیر درگیری مسلحانه خواسته است که به شدت با تعهدات مربوط به قوانین بین المللی مربوط به حفاظت از غیرنظامیان، از جمله جوانان، تحت کنوانسیون ژنو 1949 و پروتکل های اضافی آن 1977؛ متحد باشند.
5. علاوه بر این، دولت ها را ملزم می کند تا از تعهدات مربوط به آنها تحت کنوانسیون 1951 مربوط به وضعیت پناهندگی و پروتکل آن در سال 1967، کنوانسیون رفع همه بی انواع تبعیض علیه زنان سال 1979 و پروتکل اختیاری آن در 1999 و کنوانسیون حقوق افراد معلول؛ را بپذیرند.
6. علاوه بر این، کشورهای عضو باید از تعهدات مربوط به پایان دادن به عدم مصونیت خود پیروی کنند و از آنها خواستار تحقیق و محاکمه کسانی که مسئول قتل نسل کشی، جنایات علیه بشریت، جنایات جنگی و سایر جنایات شدید علیه غیرنظامیان، از جمله جوانان هستند، اشاره کرده است، مجازات برای جدی ترین جنایات نگران کننده بین المللی از طریق کار و پیگرد این جنایات توسط دادگاه جنایی بین المللی، دادگاه های ویژه و مخالف و اتاق های تخصصی در دادگاه های ملی؛ تقویت شده است.
7. از تمام احزاب درگیر درگیری مسلحانه خواستار اقدامات لازم برای حفاظت از غیرنظامیان، از جمله جوانان، از تمامی انواع خشونت جنسی و جنسیتی می شود؛
8. مجددا تأکید می کند که دولت ها باید حقوق بشر همه افراد، از جمله جوانان را در قلمرو خود و با توجه به صلاحیت های خود که به قوانین بین المللی مطابق است، احترام و تضمین کنند و مجددا تأکید می کنند که هر دولت مسئولیت اولیه را برای محافظت از جمعیت خود از نسل کشی، پاکسازی قومی و جنایات غیر ضد بشری به عهده بگیرند.
9. از دولتهای عضو درخواست می کند تا اقدامات خاص را مطابق با قوانین بین المللی در نظر بگیرند که در طول جنگ های مسلحانه و پس از جنگ، حفاظت از غیرنظامیان، از جمله جوانان را تضمین کند.

جلوگیری

10. الزامات کشورهای عضو را برای تسهیل یک محیط فراگیر و توانمند که در آن بازیگران جوان، از جمله جوانان از پس زمینه های مختلف، به رسمیت شناخته شده و حمایت کافی برای اجرای فعالیت های پیشگیری از خشونت و حمایت از انسجام اجتماعی پشتیبانی می شود، تسهیل می کند.
11. تأکید برای ایجاد پالیسی ها برای جوانان که به طور مثبت در ایجاد تلاش های ساختاری صلح کمک کند، از جمله توسعه اجتماعی و اقتصادی، حمایت از پروژه های طراحی شده برای رشد اقتصادی محلی، و فراهم کردن فرصت های شغلی، آموزش های حرفه ای، و ارتقاء کارآفرینی و اشتراک سیاسی جوانان.
12. از کشورهای عضو تقاضا میکند تا برنامه های آموزشی با کیفیت را برای جوان در مورد صلح پشتیبانی کنند تا جوانان را قادر به سازش و سهم گیری در ساختارهای مدنی و فرایندهای سیاسی نماید.
13. از تمامی اعضای مربوطه خواستار ایجاد سازوکارهایی برای ترویج فرهنگ های مذهبی صلح، تحمل، گفت و شنود های فرهنگی و مذهبی که جوانان را شامل شود میگردد و از مشارکت آنها در اعمال خشونت، تروریسم، و هر نوع تبعیض، اجتناب ورزند؛

شراکت

14. از کشورهای عضو خواستار افزایش حمایت سیاسی، مالی، فنی و تدارکاتی برای نیازمندی و مشارکت جوانان در تلاش های صلح و در شرایط درگیری های پس از جنگ است میباشد. از جمله دفتر حمایت از صلح سازمان ملل متحد، صندوق صلح سازمان ملل متحد، برنامه توسعه سازمان ملل متحد، صندوق جمعیت ملل متحد، دفتر زنان

ملل متحد و دفتر کمیسار عالی پناهندگی سازمان ملل متحد، دفتر کمیسار عالی حقوق بشر سازمان ملل، دفتر مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد و سایر نهادهای مربوطه و اعضا در سطوح منطقوی و بین المللی.

15. تأکید بر نقش حیاتی کمیته صلح در رسیدگی به شرایط و عوامل ایجاد رادیکالیزه شدن به خشونت و افراط گرایی در میان جوانان که می تواند به تروریزم منجر شود و با توصیه های خود برای پلان های صلح سازی شامل راه های برای جلب توجه جوانان در طی و پس از جنگ های مسلحانه؛

16. کشورهای عضو را تشویق می کند تا جوامع محلی و اشخاص و نهاد های غیر دولتی را در ایجاد راهکارهایی برای مقابله با روایت خشونت آمیز افراطی که می تواند اعمال تروریستی را تحریک کند و یا به شرایطی که موجب گسترش افراط گرایی خشونت آمیز می شود که می تواند به تروریسم منجر شود همکاری نماید، از جمله توانمندسازی جوانان، خانواده ها، زنان، رهبران مذهبی، نهاد های فرهنگی و آموزشی، و تمام گروه های دیگر جامعه مدنی که توانایی مبارزه با تطبیق این نوع افراط گرایی خشونت آمیز و ترویج انسجام و انسجام اجتماعی را دارند، اتخاذ کنند.

نجات و ادغام مجدد

17. همه کسانی را که در برنامه و پالیسی سازی خلع سلاح، تخلیه و برای ادغام مجدد کار میکنند را تشویق می کند تا نیازهای جوانان تحت تاثیر جنگ را مد نظر بگیرند، برخی از موارد خاص قرار ذیل است:

(الف) فرصت های شغلی جوانان مبتنی بر شواهد و جنسیت، سیاست های کار اشتراکی، برنامه های ملی اشتغال ذایی با مشارکت بخش خصوصی، همکاری با جوانان و شناخت نقش متقابل آموزش و پرورش، اشتغال و آموزش برای جلوگیری از حاشیه رانی جوانان؛

(ب) سرمایه گذاری در ایجاد و تقویت توانایی و مهارت های جوانان برای برآورده ساختن نیازهای بازار کار از طریق فرصت های آموزشی مناسب طراحی شده به گونه ای که فرهنگ صلح را ترویج کند؛

(ج) حمایت از سازمان های اشتغال ذایی برای جوانان که در راس شان جوانان است و برای صلح کار میکنند.

18. آمادگی برای نائیرات بالقوه اقدامات و تاثیر آن بر جوانان با در نظر داشت ماده 41 منشور سازمان ملل.

مراحل بعدی

19. به منظور بهبود هماهنگی و تعامل در مورد نیازهای جوانان در طی درگیری های مسلحانه و پس از جنگ، از سازمان های مرتبط سازمان ملل، گزارشگران و نمایندگان ویژه دبیر کل، و نماینده ویژه پناهندگان جوان، دعوت به عمل آورده شود.

20. از دبیرکل سازمان ملل درخواست می گردد تا برای بررسی پیشرفت در مورد مشارکت مثبت جوانان در روند صلح و حل اختلافات برای ارایه پاسخ های موثر در سطوح محلی، ملی، منطقه ای و بین المللی تحقیق به را بی اندازد. در سطوح منطقوی و بین المللی مطالعات داشته باشد و نتایج آن مطالعات را در دسترس شورای امنیت و تمام کشورهای عضو سازمان ملل متحد قرار دهد

21. همچنین از دبیرکل درخواست میگردد که تطبیق و اجرای راه های حل که شامل اطلاعات مربوط به جوانان در شرایط درگیری های مسلحانه و وجود اقدامات مربوط به پیشگیری، مشارکت، حمایت، استقرار و ادغام جوانان تحت این قطعنامه میگردد را در دستور کار خود قرار دهد.

22. مصمم است تا این موضوع را به طور فعال تعقیب کند.